

W

nowej roli

Miesięcznik
Rolniczy

ISSN 2300-4487
Nr 10 (126) październik 2021

Jubileusz 25-lecia izb rolniczych

- Jubileusz 125-lecia powstania pierwszej izby rolniczej

str. 8-9

Wyjazd szkoleniowy IRWŁ

- Kraków 3-5 września 2021r.

str. 12

Z muzyczną iskrą przez życie

- Jubileusz 20-lecia Zespołu Giecznianki z Kapelą

str. 16

Spis treści

Aktualności

Plan Strategiczny

.....str. 3-6

Samorząd rolniczy

Działania izby rolniczej

.....str. 7

Temat numeru

25-lecie izb rolniczych

.....str. 8-9

Dobre praktyki w rolnictwie

Pszennyto ozime

.....str. 10-11

Wyjazd szkoleniowy IRWŁ

.....str. 12

Ubezpieczajmy się u siebie

Sprzęt rolniczy

.....str. 14

Informacje z rynku „Zjazdowa”

Smak lata w stoiku

.....str. 15

Smaki i pasje z regionu

Z muzyczną iskrą przez życie

.....str. 16

Miesięcznik Rolniczy

Redakcja: Materiały do gazety

Sylwia Skulimowska – 604 627 197

sylwia.skulimowska@izbarolnicza.lodz.pl

Reklama: Piotr Kociołek – 692 467 000

piotr.kociolek@wp.pl

Zdjęcie na okładce:

Zespół Gieczyńki z Kapelą, str. 16

Redakcja i wydawca nie ponoszą odpowiedzialności za treść

tekstów i reklam dostarczonych przez instytucje współpracujące.

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie

prawo ich skracania, redagowania i umieszczania na stronie

www.izbarolnicza.lodz.pl

Nakład: 10 000 egz. ISSN 2300 - 4487

Wydawca: SAM-ROL Sp. z o. o.,

ul. Beskidzka nr 124,

91-610 Łódź, tel. 42 632 70 21

Projekty i druk: www.tagraf.pl

Izba Rolnicza Województwa Łódzkiego
ul. Beskidzka nr 124, 91-610 Łódź
tel. 42 632-70-21 fax 42 632-70-31,
www.izbarolnicza.lodz.pl, info@izbarolnicza.lodz.pl

Izba Rolnicza
Województwa Łódzkiego

Biura Powiatowe	Przewodniczący/ Delegat	Adres biura	Telefon/@
Bełchatów	Piotr Kociołek Janusz Frydrychowski	Urząd Gminy ul. Kościuszki 13 97-400 Bełchatów	511 124 504 bpbelchatow@izbarolnicza.lodz.pl
Brzeziny	Eugeniusz Supera Dorota Kołodziejczyk	UG Brzeziny ul. Sienkiewicza 16 A 95-060 Brzeziny	510 474 851 bpbzeziny@izbarolnicza.lodz.pl
Kutno	Włodzimierz Jaworski Andrzej Górczyński	ul. Podrzeczna 18 99-300 Kutno, pok. 117	510 474 825 bpkutno@izbarolnicza.lodz.pl
Łask	Bronisław Węglewski Iwona Mamzer	ul. Narutowicza 17 98-100 Łask	510 474 871 bplask@izbarolnicza.lodz.pl
Łęczyca	Zbigniew Marczak Krzysztof Ogórek	ul. Kaliska 9a 99-100 Łęczyca	510 474 825 bpleczyca@izbarolnicza.lodz.pl
Łowicz	Roman Wodzyński Waldemar Wojciechowski	ul. Starościńska 1 99-400 Łowicz, pok. 213	510 474 800 bplowicz@izbarolnicza.lodz.pl
Łódź-Wschód	Michał Owczarek Marcin Derach	ul. Beskidzka nr 124 91-610 Łódź, pok. 2	510 474 874 bplodz-wsch@izbarolnicza.lodz.pl
Opoczno	Marian Kacprzak Krzysztof Juszyński	Starostwo Powiatowe ul. Kwiatowa 1a 26-300 Opoczno, pok. C16	510 474 870 bpopoczno@izbarolnicza.lodz.pl
Pabianice	Grzegorz Antoniewski Jan Chojecki	ul. Piłsudskiego 34 95-200 Pabianice	510 474 865 bppabianice@izbarolnicza.lodz.pl
Pajęczno	Paweł Sikora Jarosław Gasiński	ul. 1 Maja 13/ 15 98-330 Pajęczno, pok. 14	510 474 813 bppajeczno@izbarolnicza.lodz.pl
Piotrków Tryb.	Janusz Terka Szymon Bogusławski	Starostwo Powiatowe Al. 3 Maja 33 97-300 Piotrków Tryb.	510 474 861 bpiotrkow@izbarolnicza.lodz.pl
Poddębice	Ewa Bednarek Leszek Chmielecki	GS Samopomoc Chłopska ul. Kaliska 3/5 99-200 Poddębice	510 474 725 bppoddębice@izbarolnicza.lodz.pl
Radomsko	Andrzej Komala Andrzej Gruszczyński	ul. Kościuszki 6 97-500 Radomsko, pok. 210	510 474 801 bpradomsko@izbarolnicza.lodz.pl
Rawa Maz.	Sylwester Libera Małgorzata Rosa	ul. Kościuszki 5 96-200 Rawa Maz., pok. 58	510 474 850 bprawa@izbarolnicza.lodz.pl
Sieradz	Jan Kołodziejczyk Jerzy Wróbel	Starostwo Powiatowe Plac Wojewódzki 3 98-200 Sieradz, pok. 309	511 124 538 bpsieradz@izbarolnicza.lodz.pl
Skierniewice	Jacek Ossowicz Roman Rosiński	ul. Konstytucji 3 Maja 6 96-100 Skierniewice	510 474 841 bpskierniewice@izbarolnicza.lodz.pl
Tomaszów Maz.	Dariusz Kowalczyk Paweł Rochala	ul. Św. Antoniego 41 97-200 Tomaszów Maz., pok. 20	510 474 862 bptomaszow@izbarolnicza.lodz.pl
Wieluń	Krzysztof Wróbel Zbigniew Szudlarek	ul. Palestrancka 5/4 98-300 Wieluń	510 474 804 bpwielun@izbarolnicza.lodz.pl
Wieruszów	Jerzy Karsznia Adam Ciećka	ul. Waryńskiego 14 98-400 Wieruszów	510 474 804 bpwieruszow@izbarolnicza.lodz.pl
Zduńska Wola	Zenon Kowalski Krzysztof Nowak	ul. Ceramiczna 10 98-220 Zduńska Wola	510 474 793 bpzdunska.wola@izbarolnicza.lodz.pl
Zgierz	Jerzy Kuzański Adam Michaś	MPGK w Zgierzu ul. Łęczycka 24 95-100 Zgierz	510 474 738 bpzgierz@izbarolnicza.lodz.pl

TOWARZYSTWO

UBEZPIECZEŃ WZAJEMNYCH

T U W

Nazwa Placówki	Adres biura	Telefon
Biuro Regionalne w Łodzi	91-342 Łódź ul. Swojska 4	42/640-68-53, 640-68-54 lodz@tuw.pl
Oddział w Piotrkowie Tryb.	97-300 Piotrków Trybunalski ul. Kostromska 37	44/649-69-29, 649-69-80 piotrkowtrybunalski@tuw.pl
Oddział w Skierniewicach	96-100 Skierniewice ul. Jagiellońska 4	46/832-30-00, 832-36-49 skierniewice@tuw.pl
Oddział Kutnowsko-Łowicki	99-400 Łowicz ul. Zduńska 51 druga lokalizacja: 99-300 Kutno ul. Zduńska 9	46/837-00-79 lowicz@tuw.pl 24/254-17-00 kutno@tuw.pl
Oddział w Sieradzu	98-200 Sieradz, ul. Rynek 19	43/822-33-99 fax: 822-38-68 sieradz@tuw.pl
Oddział w Łęczycy	99-100 Łęczyca, ul. Przedrynek 8	24/721-01-61 leczyca@tuw.pl
Oddział w Radomsku	97-500 Radomsko, ul. Piłsudskiego 4	44/683-51-05, 683-21-27 radomsko@tuw.pl

Uwagi samorządu rolniczego do projektu Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023-2027

Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych w związku z konsultacjami publicznymi II wersji projektu Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023-2027, przesłał ministrowi rolnictwa następujące uwagi (uwagi przesłała również Izba Rolnicza Województwa łódzkiego) do sporządzonego dokumentu.

Uwagi ogólne

Przedstawiając opinię do drugiej wersji Planu Strategicznego wraz z planem finansowym należy stwierdzić, iż wiele postulatów zgłoszonych przez samorząd rolniczy do pierwszej wersji uwzględniono w zapisach drugiej wersji projektu, co przyczyni się do utrzymania produktywności gospodarstw rolnych. Niemniej jednak zawiera on jeszcze wiele zapisów, które należałoby zmienić i poprawić dla uzyskania lepszych warunków rozwoju polskiego rolnictwa i poprawę dochodowości gospodarstw.

Zmniejszone fundusze PROW w zakresie drugiego filaru, a do tego jeszcze przeniesienie przez Rząd 30% na dopłaty bezpośrednie może spowodować zmniejszenie aktywności gospodarczej, a przez to produktywności gospodarstw towarowych ze względu na dużo mniejsze możliwości inwestycyjne w ramach Modernizacji gospodarstw.

W poprzedniej perspektywie finansowej 2014-2021 z Modernizacji gospodarstw skorzystało prawie 70 tysięcy rolników, a w perspektywie 2023-2027 planowane jest w tym działaniu dofinansowanie dla 2 700 gospodarstw, co daje pewien pogląd, jaka może być

sytuacja gospodarstw. Uzależnienie dopłat bezpośrednich od przestrzegania wymogów warunkowości, czyli mix cross-compliance i zazielenienie w zaproponowanej wersji jest trudniejsze i bardziej rygorystyczne od obecnego zazielenienia. Trudność ta związana jest z koniecznością spełniania wymogów także przez rolników ubiegających się o płatności w zakresie ONW oraz programów rolnośrodowiskowych.

Samorząd rolniczy wyraża zaniepokojenie pominięciem izb rolniczych w Module I w wykazie jednostek mających możliwość prowadzenia doskonalenia zawodowego rolników. Pragniemy podkreślić, że izby rolnicze są jednostkami z dużym doświadczeniem w prowadzeniu szkoleń i innych form doskonalenia. Izby rolnicze znają potrzeby środowiska rolniczego, prowadzą szereg działań wyprzedzających dla przyszłych zdarzeń, posiadają kadre oraz zaplecze w pełni pozwalające na prowadzenie ww. działań na wysokim poziomie. Mając na uwadze powyższe, wnioskujemy o dołączenie izb rolniczych jako podmiotów uprawnionych do prowadzenia doskonalenia zawodowego rolników.

Samorząd rolniczy uważa, że Plan Strategiczny powinien zabezpieczać możliwości rozwoju wszystkich gospodarstw prowadzących działalność rolniczą i chcących ją kontynuować i rozwijać. Dlatego, kluczowym elementem warunkującym trafnie nakierowane wsparcie, jest m.in. właściwe sformułowanie definicji rolnika aktywnego zawodowo. Założenie powiązania definicji rolnika aktywnego z kwotą otrzymanych płatności bez-

KONDOLENCJE

Członkowi Walnego Zgromadzenia Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego,
Delegatowi Rady Powiatowej IRWŁ w powiecie wieluńskim

Panu Zbigniewowi Szkudlarkowi

wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci

MATKI

składa Zarząd Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego
oraz Delegaci Rady Powiatowej IRWŁ w powiecie wieluńskim

Członkowi Walnego Zgromadzenia Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego
Delegatowi Rady Powiatowej IRWŁ w Skierniewicach

Panu Romanowi Rosińskiemu

wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci

SIOSTRY

składa Zarząd Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego
oraz Delegaci Rady Powiatowej IRWŁ w Skierniewicach

Szanowni Państwo zapraszam do lektury październikowego wydania „W nowej roli”.

10 września 2021 r. w Warszawie obchodziliśmy Jubileusz 125-lecia powstania pierwszej na ziemiach polskich izby rolniczej oraz 25-lecia reaktywacji izb rolniczych. Gratuluję Krajowej Radzie Izb Rolniczych oraz wszystkim izbom wojewódzkim tego Jubileuszu. Praca dla polskiego rolnictwa i dla polskich rolników to cel, którym kierują się wszystkie izby rolnicze. Izba Rolnicza Województwa łódzkiego uczestniczy i pomaga we wszystkich inicjatywach lokalnych społeczności, dbając o rozwój obszarów wiejskich. Nasza idea to działania na rzecz rolnictwa i rynków rolnych oraz wpływanie na kształtowanie polityki rolnej i włączenie obszarów wiejskich w procesy rozwoju regionalnego. Zatem działalność Izby wpisuje się w priorytety regionu. Więcej informacji o uroczystości publikujemy w *Temacie numeru* na stronie 8 i 9.

Zachęcam również Państwa do przeczytania artykułu (str. 12) na temat wyjazdu studyjno-szkoleniowego rolników województwa łódzkiego do Krakowa, które miał miejsce 3-5 września 2021 roku. Bardzo dziękuję Panu Janowi Markowi Lenczowskiemu - delegatowi Małopolskiej Izby Rolniczej do Krajowej Rady Izb Rolniczych za oprowadzenie nas po Centrum Jana Pawła II w Łągowicach, a także po plantacji truskawek. Stanisław Bogdał – właściciel firmy StanFlex - „Polski Instytut Truskawki”, przedstawił nam sposób uprawy truskawek na rynkach, odpowiedział na pytania rolników i dodatkowo poczęstował nas wrześniowymi pysznymi polskimi truskawkami. Jego doświadczenie w produkcji rynien uprawowych do truskawek, pomidorów, ogórków, papryki itp. spowodowało, że jest nazywany prekursorem wprowadzenia upraw przy pomocy rynien do polskiego rolnictwa. Mieliśmy także okazję uczestniczyć w szkoleniu zorganizowanym przez Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW”, które było również sponsorem wyjazdu dla rolników, za co bardzo dziękuję Pani Dyktor Annie Bieniawskiej.

Życzę miłej lektury!

Dronisław Naglewska

Prezes Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego

pośrednich jest błędne. Zaproponowana definicja nie poprawi sytuacji rolników faktycznie prowadzących działalność rolniczą. To właśnie „mali rolnicy” dwuzawodowcy często wynajmują bezumownie ziemię innym rolnikom. Samorząd rolniczy od wielu lat wnioskuje o wprowadzenie przepisów umożliwiających pobieranie dopłat obszarowych przez użytkowników gruntów, a nie właścicieli. Dopłaty bezpośrednie są pobierane przez wiele osób, które oddały grunt w użytkowanie rolnicze na podstawie umów nieformalnych i tym samym mieszczą się w grupie pobierającej dopłaty do 5000 euro. Istotne jest spowodowanie, aby rolnik uprawiający pole, ponoszący koszty upraw mógł być również beneficjentem dopłat bezpośrednich i innych świadczeń powiązanych z tymi płatnościami, a tego nie zapewnia definicja zaproponowana w II wersji Planu. Dlatego też należy ją odpowiednio zmienić.

Poniżej przedstawiamy szczegółowe uwagi do poszczególnych rozdziałów Planu Strategicznego.

Rozdział 4.1. Definicje i minimalne wymagania.

Proponujemy usunięcie zapisu „lub zniszczenie” dotyczącego niepożądanego rośliności w definicji „Utrzymanie użytków rolnych w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy”. Wykonywanie na trwałych użytkach zielonych zabiegu polegającego jedynie na zniszczeniu niepożądanego rośliności, spowoduje po kilku latach degradację tych terenów, wyparcie cennej rośliności oraz utratę lub znaczne ograniczenie właściwości retencjonowania wód.

Definicja „Rolnika aktywnego zawodowo” budzi wiele wątpliwości. Narastający problem nieformalnych dzierżaw oraz pobieranie dopłat przez właścicieli, a nie faktycznych użytkowników gruntów jest wystarczającym argumentem, aby wprowadzić definicję aktywnego rolnika. Jednak propozycja pozostawiająca swobodę wyboru kryteriów i zasad wyznaczania definicji dla danego kraju członkowskiego nie rozwiązuje problemu dzierżaw nieformalnych. Głównym problemem podnoszonym przez rolników jest wysokość progu, od którego rolnik musi udowodniać swoją produktywność. Zaproponowana granica 5000 euro dopłat za poprzedni rok jest zbyt wysoka, proponujemy obniżenie tej kwoty do 3000 euro. Aby otrzymać dopłaty bezpośrednie przepisy UE nie obligują rolnika do prowadzenia produkcji we własnym gospodarstwie, lecz należy utrzymywać grunty w dobrej kulturze i gotowości produkcyjnej. Należy rozważyć wprowadzenie dodatkowego wymogu warunkowego opartego na używaniu w gospodarstwie do siewu lub sadzenia kwalifikowanego materiału siewnego.

Rozdział 5. I 2. Uzupełniające redystrybucyjne wsparcie dochodu.

Zaproponowane rozwiązanie kwalifikowalności gospodarstw 3-50 ha, może spowodować sztuczne ich dzielenie, dlatego płatność redystrybucyjna powinna być przyznawana dla gospodarstw 1-100 ha. Wąski przedział spowoduje, że rolnicy niechętnie będą wykazywać dzierżawy w swoich gospodarstwach, ponieważ po przekroczeniu progu 50 ha nie uzyskają płatności oraz dzielenie gospodarstw. Należałoby wprowadzić płatność do wszystkich gospodarstw do pierwszych 30 ha.

Rozdział 5. I 4.1. Ekoschemat – Obszary z roślinami miododajnymi.

Samorząd rolniczy wnioskuje o objęcie płatności upraw miododajnych jednogatunkowych. Miody jednogatunkowe odznaczają się wyższą jakością oraz są bardziej poszukiwane przez konsumentów. Ponadto, w przypadku gospodarstw uprawiających wyłącznie

rośliny miododajne, zastosowanie kilku upraw miododajnych jednogatunkowych pozwoliłoby spełnić normę DKR 8.

W poprzedniej wersji Planu dozwolony był udział traw lub innych zielnych roślin pastewnych w mieszance pod warunkiem, że nie byłyby one dominujące w mieszance, przez co było to korzystniejsze, dlatego wnioskujemy o przywrócenie tego zapisu.

Ponadto wnioskujemy, aby z tego ekoschematu mogli skorzystać właściciele lasów prywatnych, ponieważ istnieje wiele miodów leśnych, a współpraca rolnika z pszczelarzem mogła być udokumentowana prowadzeniem rejestru wstawienia uli.

Rozdział 5. I 4.2. Ekoschemat – Ekstensywne użytkowanie TUZ z obsadą zwierząt.

Wątpliwości budzi omawiany ekoschemat pod względem, jak będzie określany TUZ o niskiej wartości produkcyjnej.

Samorząd rolniczy proponuje zwiększenie maksymalnej ilości DJP/ha do 2,5. Rolnicy posiadający nadprodukcję obornika/gnojowicy powinni wykazać się umowami zbycia nadwyżek.

Proponujemy, aby obliczać obsadę DJP na hektar uwzględniając również powierzchnię traw na gruntach ornych (przeznaczając płatność tylko do TUZ). Wielu hodowców bydła, mając ograniczoną powierzchnię TUZ, uprawia też trawy na gruntach ornych (które nie są TUZ-em, ale rolnicy prowadzą na nich wypas i wykorzystują jako bazę paszową dla zwierząt).

Rozdział 5. I 4.3. Ekoschemat – Międzyplony ozime/Wsiewki śródplonowe

Należy pozostawić możliwość wysiewu traw lub roślin bobowatych drobnonasiennych (w tym mieszanek traw z bobowatymi drobnonasiennymi oraz mieszanek bobowatych drobnonasiennych) w uprawę główną. Powinna pozostać możliwość wysiewu traw, ponieważ ogranicza to erozję gleb oraz przeciwdziała jej przesuszeniu.

W międzyplonie powinna być możliwość wysiania dwóch roślin z innego gatunku niż w plonie głównym, np. jeżeli w plonie głównym jest żyto, to w międzyplonie nie powinno być w mieszance rośliny zbożowej.

Rozdział 5 I 4.4. Ekoschemat – Opracowanie i przestrzeganie planu nawożenia / narzędzie FAST.

W ramach tego narzędzia zaproponowana została zbyt niska stawka płatności w stosunku do nałożonych obowiązków dokumentacyjnych. Wykonanie planów nawożenia często wymagać będzie zlecenia firmie doradczej, co będzie generować koszty dla gospodarstw

rolnych. Z jednej strony koszty sporządzania planów oraz prowadzenie dokumentacji przez rolnika, a z drugiej zaproponowana stawka ekoschematu będzie zniechęcać rolników do wyboru tego ekoschematu.

Wnioskujemy o umożliwienie, aby plan nawożenia sporządzony przy pomocy narzędzia FAST spełniał jednocześnie wymogi planu nawożenia azotem. Proponujemy, aby wariant 4.4. z wapnowaniem dotyczył poszczególnych działek raz na 4 lata (rolnik może co roku stosować wapnowanie na innych działkach).

Rozdział 5 I 4.5. Ekoschemat – Zróżnicowana struktura upraw.

Postulujemy o przesunięcie środków i objęcie wsparciem większej liczby hektarów, z uwagi na przewidywane większe zainteresowanie tym ekoschematem.

Wnosimy o doprecyzowanie, które rośliny uznano, że mają pozytywny wpływ na bilans glebowej materii organicznej, a które negatywny.

Rozdział 5 I 4.6. Ekoschemat – Wymieszanie obornika na gruntach ornych w ciągu 12 godzin od aplikacji.

Mając na uwadze malejącą liczbę gospodarstw zajmujących się hodowlą i chowem zwierząt, wnioskujemy o przesunięcie części środków z ekoschematu 4.6. na ekoschemat 4.5 (Zróżnicowana struktura upraw). Naszym zdaniem zainteresowanie ekoschematem 4.6. będzie mniejsze niż przewidziano w projekcie.

Potwierdzenie wymieszania obornika na gruncie rolnym przy pomocy aplikacji za pomocą zdjęcia geotagowanego jest dla dużej części rolników niewykonalne. Wymaga posiadania odpowiedniego aparatu telefonicznego oraz dostępu do Internetu, co stwarza dodatkowe utrudnienie, uciążliwe lub wręcz niemożliwe do realizacji dla znacznej liczby rolników, szczególnie będących w średnim lub starszym wieku. Rolnicy posiadający jeden ciągnik obawiają się czy uda się spełnić obowiązek wymieszania obornika w ciągu 12 godzin. Proponuje się pozostawienie obecnie obowiązującego terminu, czyli wymieszanie obornika najpóźniej następnego dnia.

Ponadto przeważnie obornik jest składowany na płytach obornikowych przy budynkach gospodarczych, a czas związany z transportem obornika na działkę rolną uniemożliwi wykonanie orki w odstępnie 12h od jego aplikacji. W związku z czym proponujemy wydłużenie 12 h do 24 h co pozwoli aplikację i przyoranie obornika w ciągu jednego dnia.

Czy obowiązek przykrywania obornika w miejscu składowania dotyczy również składowania na płycie usytuowanej bezpośrednio przy budynku? Obowiązek przykrywania obornika w miejscu składowania nie ma racji bytu, zwłaszcza w oborach z wyciągami, gdzie obornik jest usuwany codziennie. W/w wymóg spowoduje, iż większość rolników po niego nie sięgnie, gdyż koszty zadania płyty będą zbyt wysokie w stosunku do tej płatności a tymczasowe przykrywanie przykrywania np. folią nie ma w większości racji bytu, gdyż przy płytkim systemie utrzymania obornik usuwa się z obory na przymę 2 razy dziennie i nie ma możliwości dwukrotnego zbierania i rozściełania folii. Obowiązek przykrywania obornika w miejscu składowania wprowadzi znaczne utrudnienia zwłaszcza przy niekorzystnych warunkach atmosferycznych.

Rozdział 5 I 4.7. Ekoschemat – Stosowanie płynnych nawozów naturalnych innymi metodami niż robryzowo, tj. w formie aplikacji doglebowej.

Wnioskujemy o dodanie ekoschematu uwzględniającego stosowanie bezpośredniej doglebowej aplika-

cji nawozów mineralnych, zwłaszcza nawozów azotowych. Przyczyniłoby się to do ograniczenia strat azotu.

Rozdział 5 | 4.8. Ekoschemat – Uproszczone systemu upraw

Wnioskujemy o objęcie wsparciem co najmniej 3 mln hektarów z uwagi na przewidywane większe zainteresowanie ekoschematem.

Rozdział 5 | 4.9. Ekoschemat – Zagospodarowanie resztek poźniowych w formie mulczu (matowania).

Zdaniem samorządu rolniczego ekoschemat 4.9. jest niemożliwy do realizacji w gospodarstwach produkcyjnych. Zakaz stosowania środków ochrony roślin w okresie do 15 lutego przyczyni się niekontrolowanego rozwoju chwastów i roślin niepożądanych.

Rozdział 5 | 4.10. Ekoschemat – Utrzymanie zadrzewień śródpolnych

Wnosimy o umożliwienie wsparcia do zadrzewień położonych na TUZ. Jest to uzasadnione, gdyż takich zadrzewień jest dużo, brak wsparcia może wpłynąć na ich likwidację. Zadrzewienia są także utrzymywane na łące, co więcej często są utrudnieniem przy wszelkich pracach i w takim przypadku nie powinny niczym różnić się od tych położonych na GO.

Rozdział 5 | 4.13. Ekoschemat – Przeznaczenie 10% użytków rolnych w gospodarstwie na obszary nieprodukcyjne.

Samorząd rolniczy wnosi usunięcie ww. ekoschematu, ze względu na jego szkodliwy charakter. Działania Planu Strategicznego przyczyniają się do ekologizacji produkcji co spowoduje obniżenie produktywności rolniczej, wyłączanie gruntów spod produkcji, będzie pogłębiało ten efekt, co niekorzystnie odbije się dostępności żywności.

Rozdział 5 | 4.15 Ekoschemat – Biologiczna ochrona upraw

Ekoschemat związany ze stosowaniem biologicznej ochrony to pożądane rozwiązanie przez rolników, jednak wydaje się, że należałoby zróżnicować płatność w przypadku stosowania wielokrotnego i różnych substancji lub mikroorganizmów szczególnie w warzywnictwie i sadownictwie oraz podnieść ten poziom do wysokości 600-700 zł/ha.

Rozdział 5 | 4.16 Ekoschemat – Rolnictwo ekologiczne.

Liczba hektarów objęta wsparciem, tj. 512 649 nie odzwierciedla dążenia strategii „Od pola do stołu” do uzyskania poziomu 25% gruntów prowadzonych metodami ekologicznymi (obecnie w systemie ARiMR widnieje ok. 14 mln hektarów użytków rolnych).

Rozdział 5 | 4.17. Ekoschemat – Dobrostan zwierząt.

W sprawie odbycia szkoleń z zakresu metod ograniczających stosowanie antybiotyków przez rolników, pragniemy zauważyć, że o stosowaniu antybiotyków decyduje lekarz weterynarii i on podejmuje decyzję o ich aplikacji i poświadcza to odpowiednią dokumentacją.

Premia ubojowa- ubój nie jest elementem dobrostanu, rolnik nie ma wpływu na sposób uboju sprzedawanych zwierząt. W związku z tym, wnioskujemy o bezwzględne wykreślenie tego zapisu.

Proponujemy zmniejszenie dni wypasu dla krów mlecznych do 100 dni oraz krów mamek do 120 dni.

W interwencji nie uwzględniono rolników prowadzących chów i hodowlę kaczek i gęsi.

Rozdział 5 | 5.1. Ekoschemat – Wsparcie dochodów związane z produkcją do krów.

Proponujemy o rozszerzenie wsparcia do 30 sztuk zwierząt kwalifikujących się do wsparcia.

Ponadto, wnioskujemy o zwiększenie kwalifikowalności stad do 210 DJP.

Odnosnie wprowadzenia regionalizacji, uważamy, że nie miejsce prowadzenia działalności powinno warunkować to działanie tylko skala prowadzonych prac. Przykładowo średnia wielkość gospodarstwa w woj. dolnośląskim jest wyższa niż średnia krajowa, jednak obsada na 1 ha użytków rolnych jest jedną z najniższych w kraju.

Rozdział 5 | 5.2. Ekoschemat – Wsparcie dochodów związane z produkcją do młodego bydła

Proponujemy o rozszerzenie wsparcia do 30 sztuk zwierząt kwalifikujących się do wsparcia.

Ponadto, wnioskujemy o zwiększenie kwalifikowalności stad 210 DJP.

Odnosnie wprowadzenia regionalizacji, uważamy, że nie miejsce prowadzenia działalności powinno warunkować to działanie tylko skala prowadzonych prac. Przykładowo średnia wielkość gospodarstwa w woj. dolnośląskim jest wyższa niż średnia krajowa, jednak obsada na 1 ha użytków rolnych jest jedną z najniższych w kraju.

Samorząd rolniczy z niepokojem zauważa, brak przedstawienia przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi interwencji mającej na celu wsparcie dochodów związanych z produkcją trzody chlewnej. Rynek trzody chlewnej i mięsa wieprzowego od kilku lat jest w trudnej sytuacji, co powoduje odchodzenie rolników od tej gałęzi produkcji i uzależnieni się polskiego rynku od importu prosiąt i mięsa wieprzowego.

Rozdział 5 | 5.3. Ekoschemat – Wsparcie dochodów związane z produkcją do owiec i Rozdział 5 | 5.4 Ekoschemat – Wsparcie dochodów związane z produkcją do kóz

Wsparcie dochodów związanych z produkcją do kóz i owiec powinno objąć właścicieli posiadający już 1 sztukę, a nie jak zawarto w projekcie od 5 sztuk kóz i 10 sztuk owiec. Takie wsparcie powinno być ukierunkowane na małe gospodarstwa, które zachęczone dopłatą, będą chciały zwiększyć skalę produkcji.

Rozdział 5 | 5.13. Ekoschemat – Wsparcie dochodów związane z produkcją do roślin strączkowych na ziarno.

W kontekście normy DKR 8 (wymóg 3 upraw) wnioskujemy o zwiększenie puli środków i powiększenie areалу do 1 mln hektarów objętych wsparciem. Zmiana pomogłaby również zapewnić bazę paszową dla zwierząt i zwiększyć wartość organicznej w glebie.

Rozdział 5 | 8.3. Ekstensywne użytkowanie łąk i pastwisk na obszarach Natura 2000

Wnioskujemy o poszerzenie interwencji na TUZ poza obszarami Natura 2000. Malejące pogłowienie zwierząt może doprowadzić do porzucenia łąk i pastwisk, w konsekwencji przekształcając je w nieużytki. Poszerzenie wsparcia przyczyni się do zachowania TUZ w dobrej kulturze rolnej, co stworzy dogodne warunki do bytowania wielu cennych roślin i zwierząt.

Rozdział 5 | 9. Płatności dla obszarów z ograniczeniami naturalnymi lub innymi szczególnymi ograniczeniami (ONW).

Wnioskujemy o podniesienie płatności, ponieważ zaproponowane stawki są zbyt niskie w stosunku do trudnych warunków użytkowania biorąc pod uwagę wzrosty cen na paliwa, maszyny i środki ochrony roślin.

Proponujemy również zmianę poziomów degresywności na:

do 50 ha - 100% płatności

50-75 ha – 50% płatności

75-100 ha – 25% płatności

Ponadto płatności ONW, gdzie występują słabe klasy ziemi, a występuje duża obsada zwierząt powinny

być przywrócone. Nadwyżki w produkcji obornika czy gnojówki są sprzedawane do innego gospodarstwa lub do biogazowni zgodnie z obowiązującymi przepisami, w związku z tym ONW w większości obszarów zostało zabrane bezpodstawnie.

Rozdział 5 | 10.1.1 Inwestycje w gospodarstwach rolnych zwiększające konkurencyjność (dotacje).

Wnioskujemy o zmniejszenie wymaganego rocznego dochodu ze sprzedaży z wysokości 120 tys. zł na 10 tys. zł (obecnie jest to 5 tys. zł), z uwagi na występowanie w kraju dużej ilości małych i średnich gospodarstw.

Kwalifikowalność gospodarstw o wielkości ekonomicznej uprawnionych do pomocy wynoszącej co najmniej 25 tys. euro jest zbyt wysoka i nieosiągalna dla wielu mniejszych gospodarstw. Proponujemy utrzymanie dotychczasowej wielkości ekonomicznej na poziomie 13 tys. euro.

Rozdział 5 | 10.2. Inwestycje w gospodarstwach rolnych w zakresie OZE i poprawy efektywności energetycznej.

Samorząd rolniczy sprzeciwia się zapisowi w opisie warunków kwalifikowalności operacji zmuszającym rolnika do wykorzystania energii z biogazu tylko i wyłącznie w swoim gospodarstwie. Zapotrzebowanie na energię w gospodarstwie wykazuje duże dobowe wahania, natomiast produkcja energii z biogazu ma charakter jednostajny. Rolnik powinien mieć możliwość sprzedania nadwyżki energii i pobierania jej z sieci w czasie większego zapotrzebowania. Zaproponowane rozwiązanie w projekcie Planu Strategicznego, nie będzie motywować rolników do zakładania takich przedsięwzięć

Rozdział 5 | 10.3. Inwestycje zapobiegające rozprzestrzenianiu się ASF.

W opisie warunków kwalifikowalności mówi się o hodowli na poziomie 50 szt. zarejestrowanych na nieruchomości, na której będzie realizowana inwestycja należałoby to obniżyć do poziomu 20 szt. by dać szansę też mniejszym gospodarstwom, które również chciałyby rozwijać lub kontynuować produkcję w tym kierunku. Poniesione koszty zmobilizują tych mniejsze gospodarstwa do podniesienia poziomu bioasekuracji i produkcji.

Rozdział 5 | 10.5. Rozwój małych gospodarstw.

Wnosimy o doprecyzowanie warunków wsparcia, czy będzie możliwe ubieganie się kwotę mniejszą niż maksymalna określona w projekcie (określenie kwoty minimalnej). W interwencji nie określono minimalnej wielkości ekonomicznej, jaką gospodar-

stwo ma osiągnąć w wyniku realizacji operacji oraz zmniejszenie wymogu wzrostu sprzedaży z gospodarstwa z 30% do 20%.

Wniosujemy, aby w interwencji w zakresie RHD rolnik mógł wytwarzać produkty rolne i nierolne (np. pieczenie chleba), podobnie jak w interwencji 10.6.1 współpraca w ramach łańcucha wartości w gospodarstwie.

Rozdział 5 I 10.10. Infrastruktura na obszarach wiejskich i I 10.11. Zalesianie gruntów ornych.

Obszar Polski wschodniej cechuje mniejsza liczba dotychczas wykonanych inwestycji. W wielu gminach pozostają obszary bez kompleksowo poprowadzonej sieci wodociągowej. W pierwszej kolejności należałoby zapewnić mieszkańcom wsi dostęp do wody bieżącej poprzez tworzenie i rozwój sieci wodociągowych. Dopiero wówczas należałoby się skupić na innowacjach.

Celem działań będzie poprawa gospodarki wodnej, dlatego ważne jest, aby grunty rolne, w jak największym zakresie, były zdolne do wchłaniania i przechowywania wody, co jest ściśle powiązane z właściwym wsparciem wyżej wymienionego gospodarowania użytkami zielonymi.

Rozdział 5 I 11. Premie dla młodych rolników.

Rozpoczęcie prowadzenia działalności rolniczej w gospodarstwie o wielkości ekonomicznej równej co najmniej 15 000 euro jest warunkiem trudnym do spełnienia. Należy rozważyć umożliwienie rozpoczęcia prowadzenia działalności rolniczej w gospodarstwie rolnym o wielkości ekonomicznej równej co najmniej 10 000 euro w roku wyjściowym. Młody rolnik powinien mieć czas by osiągnąć w swoim gospodarstwie pułap 15 000 euro.

W przypadku młodych rolników, chcących prowadzić działy specjalne produkcji rolnej, przejście gospodarstwa o wielkości średniej krajowej lub średniej wojewódzkiej jest nieuzasadnione. Należało by uwzględnić mniejsze powierzchnie gospodarstwa w ramach premii dla rolników planujących prowadzenie działów specjalnych produkcji rolnej.

Zobowiązanie do korzystania z doradztwa indywidualnego dla młodych rolników w ramach interwencji „Kompleksowe doradztwo rolnicze” jest mocno niezasadne. Sporo młodych ludzi jest w stanie samodzielnie „przejsć” przez cały etap urządzania gospodarstwa, począwszy od wypełnienia wniosku o „Premię dla młodych rolników” aż do jej końcowego rozliczenia.

Osiągnięcie w wyniku realizacji biznesplanu wzrostu wielkości ekonomicznej gospodarstwa powinno być ustalone na jednym poziomie. Zróżnicowanie progów wzrostu spowoduje dezinformację wśród potencjalnych młodych rolników oraz zniechęci do podjęcia działalności rolniczej. Proponujemy pozostawienie dotychczasowych zasad tj. osiągnięcie wzrostu 10% w stosunku do wielkości wyjściowej. Wyższy wzrost jest trudny do osiągnięcia.

Przychody młodego rolnika nie powinny być ograniczone jedynie do przychodów z działalności rolniczej. Obecnie wielu młodych ludzi podejmujących się działalności rolniczej oprócz pracy w gospodarstwie szuka dodatkowego źródła dochodu, aby móc szybciej rozwinąć swoje gospodarstwo. Wprowadzenie wymogu utrzymania osiągniętego wzrostu wielkości ekonomicznej i osiągniętego co najmniej 60% udziału przychodów z prowadzonej w gospodarstwie rolnym działalności rolniczej we wszystkich przychodach beneficjenta przynajmniej do dnia upływu 5 lat od dnia wypłaty pierwszej raty pomocy jest zniechęcające

i mocno krzywdzące dla potencjalnych młodych rolników. Kolejnym argumentem za odrzuceniem niniejszego wymagania jest fakt, iż beneficjenci niejednokrotnie podejmują okolorolniczą działalność gospodarczą na bazie swojego gospodarstwa rolnego (np. przetwarzanie produktów rolnych wytwarzanych w gospodarstwie, usługi dla rolnictwa). W takim przypadku młody rolnik narażony jest na windykację należności, próg 60% udziału przychodów z działalności rolniczej w przychodach ogółem może zostać przekroczony.

W działaniu należałoby wprowadzić dodatkowe punkty, jeżeli rolnik w biznesplanie będzie zamierzał uruchomić RHD lub sprzedaż bezpośrednią.

Zwracamy się z prośbą o rozważanie możliwości wprowadzenia premii dla dwóch grup młodych rolników:

1. Dla tych, którzy przejmują całe gospodarstwo razem z infrastrukturą, bądź zwierzętami i parkiem maszynowym – premia 250 tys. zł

2. Dla tych, którzy przejmują tylko grunty w wielkości wymaganej rozporządzeniem, bez infrastruktury, zwierząt – premia 125 tys. zł.

Rozdział 5 I 12.1. Dopłaty do składek ubezpieczenia zwierząt gospodarskich.

Wnosimy o zwiększenie limitu wydatków, ponieważ kwota przewidziana w Planie Strategicznym na ten cel jest niewystraszająca. Ubezpieczenie zwierząt gospodarskich generuje znacznie wyższe koszty niż zostało to przewidziane w ramach interwencji.

Wydaje się, że należałoby rozszerzyć tą interwencję do dopłaty do upraw rolniczych.

Rozdział 5 I 12.2. Dofinansowanie Funduszy Wzajemnościowych

Celem funduszu jest zapewnienie stabilności dochodów gospodarstw, brak jest natomiast mechanizmu rekompensującego rolnikom niskie ceny za produkty (fundusz stabilizacji cen).

Rozdział 5 I 13.2. Tworzenie i rozwój organizacji producentów i grup producentów rolnych.

Wykluczenie wsparcia w sektorach drobiu, owoców i warzyw oraz pszczelarstwa jest krzywdzące dla osób działających w tej gałęzi produkcji. Wsparcie powinno obejmować wszystkie grupy producentów.

Uwagi do norm DKR

Norma DKR 6 - Zarządzanie orką w celu zmniejszenia ryzyka degradacji i erozji gleby, biorąc pod uwagę nachylenie terenu i Norma DKR 7 - Minimalna pokrywa glebowa w celu uniknięcia niepokrytej gleby w ekoschematach najbardziej newralgicznych okresach

Z uwagi na brak jednoznacznej interpretacji norm DKR 6 i DKR 7 wnioskujemy o możliwość realizacji na gruntach ornych objętych tymi normami realizacji 4.3 Międzyplony ozime/Wsiewki śródplonowe. Ponadto

powstaje pytanie, czy w DKR 7 do utrzymania ochronnej okrywy gleby będzie można zaliczyć uprawy ozime, np. rzepak ozimy, pszenica ozima.

Norma DKR 8 - Zmianowanie upraw lub inne praktyki mające na celu zachowanie potencjału gleby, w tym dywersyfikacji upraw.

Wniosujemy, aby gospodarstwa o powierzchni do 30 ha gruntów ornych były objęte wymogiem stosowania 2 upraw, natomiast gospodarstwa o powierzchni powyżej 30 ha - 3 upraw. Obowiązkowe 3 uprawy w wielu przypadkach wymuszają na właścicielach małych gospodarstw zasiew roślin, na które nie będą mieli zbytu. Proponujemy jako alternatywne rozwiązanie pozwalające na zrekomensowanie braku 3 uprawy — zastosowanie przyorania słomy, które przyczyni się do wzbogacenia gleby w składniki pokarmowe.

Norma DKR 9 – Minimalny udział 4% powierzchni gruntów ornych w gospodarstwie wykorzystywanych na obszary i obiekty nieprodukcyjne, włączając w to grunty ugorowane.

Wniosujemy, aby z wymogu zostały zwolnione gospodarstwa o powierzchni do 15 ha gruntów ornych.

Wniosujemy o włączenie do elementów krajobrazu podlegających zachowaniu oczek wodnych o powierzchni do 0,5 ha.

Wniosujemy o precyzyjne określenie w jaki sposób norma DKR 9 współistnieje ze ekoschematem 4.13. Przeznaczenie 10% użytków rolnych w gospodarstwie na obszary nieprodukcyjne.

Niejasny jest zapis: „W przypadku, jeśli rolnik podej-

mie w ramach ekoschematów zobowiązanie dotyczące przeznaczenia, co najmniej 7% gruntów ornych w gospodarstwie na obszary i obiekty nieprodukcyjne, minimalny udział gruntów w gospodarstwie na obszary i obiekty nieprodukcyjne w ramach normy DKR 9 zostanie obniżony o 3%.”

Proponujemy, aby rolnik podejmując zobowiązanie 4.13 Przeznaczenie 10% użytków rolnych na obszary nieprodukcyjne automatycznie spełniał wymagania DKR 9.

Uwaga do załącznika 5 projektu — Wymogi interwencji rolno-środowiskowo-klimatycznych i dotyczących zachowania zasobów genetycznych roślin (art. 65)

Interwencje: Ochrona cennych siedlisk i zagrożonych gatunków na obszarach Natura 2000 / Ochrona cennych siedlisk i zagrożonych gatunków poza obszarami Natura 2000

Wniosujemy o wykreślenie przy użytkowaniu kośnym i kośno-pastwiskowym wymogu „koszenia mazaikowego” i zastąpić je opcjonalnie wymogiem koszenia od środka działki.

Działania izby rolniczej - wrzesień 2021

IX Dożynki Powiatu Poddębickiego, połączone z Jarmarkiem dorobku polskiej wsi - „Sami nie wiemy co potrafimy...”

Część merytoryczna

Zarząd IRWŁ wydaje na wniosek gmin opinie w sprawie przekształcenia gruntów leśnych na cele nieleśne i gruntów rolnych na cele nierolnicze.

W dniu 1 września 2021r. w imieniu Zarządu IRWŁ oraz na wniosek członków Rady Powiatowej IRWŁ w Sieradzu, Prezes IRWŁ skierował pismo do Prezesa KRIR Wiktora Szmulewicza z prośbą o podjęcie działań w sprawie możliwości wypłaty zaliczek za dopłaty z tytułu zużytego do siewu lub sadzenia materiału siewnego kategorii elitarny lub kwalifikowany mającej charakter de minimis w rolnictwie oraz dodatkowego terminu składania wniosków.

Ceny materiałów siewnych nie należą to najtańszych, dlatego wnioskujemy również o wypłacanie zaliczek dla rolników w terminie do 30 dni od daty złożenia wniosku w następujących stawkach: 35 zł/ha – w przypadku zbóż, 60 zł/ha – w przypadku roślin strączkowych, 200 zł/ha – w przypadku ziemniaków.

W dniu 1 września 2021r. w imieniu Zarządu IRWŁ oraz na wniosek członków Rady Powiatowej IRWŁ w Skierniewicach, Prezes IRWŁ Bronisław Węglewski skierował pismo do Prezesa KRIR Wiktora Szmulewicza z prośbą o podjęcie działań w sprawie:

- przyspieszenia wypłat rolnikom za zakup oleju napędowego używanego do produkcji rolnej
- pozbawienia statusu bezrobotnego osobie, która odмовi ponownego przyjęcia pracy.

W dniu 16 września 2021r. w imieniu Zarządu IRWŁ i na wniosek rolników – sadowników Prezes IRWŁ Bronisław Węglewski przekazał pismo do Wiktora Szmulewicza - Prezesa KRIR z prośbą o podjęcie działań mających na celu zbadanie cen jabłek oraz sposobu ich ustalania przez sieci marketowe, podmioty skupowe. Markety wymuszają na sadownikach sprzedaż jabłek po bardzo niskich cenach, często poniżej kosztów produkcji.

W dniu 17 września 2021r. w imieniu Zarządu IRWŁ i na wniosek rolników, Jerzy Kuzański Dyrektor IRWŁ skierował pismo do Prezesa KRIR Wiktora Szmulewicza z prośbą o podjęcie działań w sprawie zmiany przepisów określających zasady przyznawania pomocy na wyrównanie kwoty obniżonego dochodu uzyskanej przez producenta świń ze sprzedaży świń utrzymywanych na obszarze objętym restrykcjami w związku ze zwalczaniem ASF.

W dniu 30 września 2021r. w imieniu Zarządu IRWŁ i na wniosek członków Rady Powiatowej IRWŁ w Wieruszowie, Prezes IRWŁ Bronisław Węglewski skierował do Włodzimierza Skorupskiego Łódzkiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii pismo z prośbą o podjęcie działań mających na celu przyspieszenie i usprawnienie procedur wymaganych przy sprzedaży świń ze stref

z ograniczeniami. Hodowcy zgłaszają problem polegający na nieterminowym otrzymywaniu wyników badań krwi w kierunku ASF.

W dniu 30 września 2021r. w imieniu Zarządu IRWŁ, Prezes IRWŁ Bronisław Węglewski popierając wnioski zgłoszone przez członków Rady Powiatowej IRWŁ w Łęczycy, skierował pismo do Wiktora Szmulewicza - Prezesa KRIR. Rada Powiatowa IRWŁ w Łęczycy wnioskuje o podjęcie działań mających na celu zwiększenie środków finansowych na prace związane z regulacją i funkcjonowaniem rzek i podjęcie działań mających na celu uregulowanie praw własności z ciekami, z budowlami, mostami oraz przepustami. Nieregulowanie tej pozycji powoduje, że rolnicy mają wielki problem z zalaniem pól.

W omawianym okresie Zarząd IRWŁ wydał opinie do projektu:

- rozporządzenia MRiRW w sprawie zaliczek na poczet pomocy finansowej w ramach niektórych działań i poddziałań objętych PROW na lata 2014-2020 za 2021;
- rozporządzenia MRiRW w sprawie zaliczek na poczet pomocy finansowej w ramach działania „Zalesianie gruntów rolnych oraz zalesianie gruntów innych niż rolne;
- rozporządzenia MRiRW w sprawie maksymalnej ilości żywności zbywanej w ramach RHD do zakładów prowadzących handel detaliczny z przeznaczeniem dla konsumenta finalnego oraz zakresu i sposobu jej dokumentowania;
- Komunikatu KE;
- rozporządzenia MRiRW w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach poddziałania „Wsparcie inwestycji zwiększające odporność ekosystemów leśnych i ich wartość dla środowiska” objętego PROW na lata 2014-2020;
- poselskiego projektu ustawy o izbach rolniczych;

Posiedzenia Rad Powiatowych IRWŁ

W miesiącu wrześniu br. odbyło się 6 posiedzeń Rad Powiatowych IRWŁ (w dniu 13.09.2021r. powiatu wieluńskiego, w dniu 16.09.2021r. powiatu wieruszowskiego, w dniu 21.09.2021 powiatu opoczyńskiego, w dniu 27.09.2021r. powiatu łaskiego oraz w dniu 30.09.2021r. powiatu brzezińskiego i rawskiego. Członkowie omówili: aktualną sytuację w rolnictwie, aktualne wymogi, kryteria i możliwości obrotu zwierzętami we wprowadzonych strefach. Natomiast przedstawiciele instytucji sektora rolnego przedstawili informacje m.in. na temat: zasad bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin, wycofania ze sprzedaży substancji czynnych, zasad podlegania przez pomocnika rolnika ubezpieczeniu wypadkowemu, chorobowemu i macierzyńskiemu oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu, szkód w uprawach rolnych wyrządzonych przez zwierzęcą łowną i leśną.

Targi, konferencje, spotkania, wyjazdy studyjno-szkoleniowe

W dniach 3-5 września 2021r. odbył się wyjazd studyjno-szkoleniowy dla rolników z województwa łódzkiego do Krakowa. Podczas wyjazdu rolnicy mieli okazję zwiedzić innowacyjną uprawę truskawek-wykorzystującą daszki ochronne, rynny i podłoża uprawowe. Więcej informacji na stronie 12.

W dniu 5 września 2021r. w Dalikowie odbyły się IX Dożynki Powiatu Poddębickiego, połączone z Jarmarkiem dorobku polskiej wsi- „Sami nie wiemy co potrafimy...” W uroczystościach uczestniczyła delegacja Rady Powiatowej Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego w Poddębicach wraz z Przewodniczącą Rady Powiatowej, Członkiem Zarządu IRWŁ - Ewą Bednarek.

W dniu 7 września 2021 r. w Kozeninie z inicjatywy Rady Powiatowej IRWŁ w Opocznie odbyło się szkolenie dla rolników z powiatu opoczyńskiego w zakresie aktualnej sytuacji epizootycznej na terenie RP w zakresie ASF, HAPI i wścieklizny. Szkolenie w ramach współpracy przeprowadzili: Przewodniczący RP IRWŁ powiatu opoczyńskiego Pan Marian Kacprzak i Powiatowy Lekarz Weterynarii w Opocznie Pan Paweł Śpiewak.

W dniu 10 września 2021 r. odbył się jubileusz 25-lecia działalności Krajowej Rady Izb Rolniczych. Więcej informacji na str. 8-9.

V Regionalne Forum Gospodarcze w Wojstawicach 27-28 sierpnia 2021r.

W dniu 15 września 2021r. z ramienia IRWŁ - Adam Michaś - Członek Zarządu oraz Jerzy Kuzański - Dyrektor Biura uczestniczyli w uroczystości jubileuszu 25-lecia samorządu rolniczego na Mazowszu.

Inna działalność IRWŁ

- Na wniosek urzędów gmin członkowie Rad Powiatowych IRWŁ uczestniczą w komisjach szacujących straty w gospodarstwach rolnych powstałe w wyniku działania niekorzystnych zjawisk atmosferycznych.

- Biura Powiatowe prowadzą nabór rolników na szkolenia dla użytkowników profesjonalnych z zakresu stosowania środków ochrony roślin. Osoby zainteresowane prosimy o kontakt z miejscowym Biurem Powiatowym IRWŁ.

- Miesięcznik „W NOWEJ ROLI” trafia do rolników, mieszkańców wsi województwa łódzkiego.

- Prawnik **udziela bezpłatnie** porad prawnych dla rolników.

Wszystkie działania, interwencje podejmowane przez Zarząd Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego oraz odpowiedzi na wnioski zgłoszone przez IRWŁ oraz informacje na temat sytuacji w rolnictwie są dostępne na stronie internetowej IRWŁ www.izbarolnicza.lodz.pl

Beata Rzewuska

Specjalista ds. organizacji rynków rolnych i szkoleń

Doradca rolno-środowiskowy

10 września 2021 r. w Warszawie obchodziliśmy Jubileusz 125-lecia powstania pierwszej na ziemiach polskich izby rolniczej oraz 25-lecia reaktywacji izb rolniczych. Uroczystości jubileuszowe, z udziałem pocztów sztandarowych wojewódzkich izb rolniczych i KRIR, rozpoczęły się uroczystą Mszą Świętą koncelebrowaną w Świątyni Opatrzności Bożej, której przewodniczył Jego Eminencja Ks. Kardynał Kazimierz Nycz. Kolejna część uroczystości miała miejsce w Sali Kryształowej SGGW.

Jubileusz odrodzenia samorządu rolniczego był okazją do podsumowań, a także do wskazania najważniejszych problemów, jakie stoją przed polskim rolnictwem. Wiktor Szmulewicz – Prezes Krajowej Rady Izb Rolniczych przytoczył list Białostockiej Izby Rolniczej z 1937 roku, w którym ówczesni samorządowcy wskazywali na najważniejsze problemy polskiej wsi. Zaznaczył, że wiele z tych postulatów dotyczących opłacalności i traktowania wsi brzmi wciąż aktualnie. O sprawy rolnictwa trzeba dbać nieustannie, w każdych czasach i w każdym ustroju. Zaapelował również do obecnych na jubileuszu polityków, by izby mogły odzyskać warszawską siedzibę izb rolniczych, w której obecnie mieści się Samopomoc Chłopska. Budynek ten, jako jeden z nielicznych, uratował się w czasie wojny.

Zgromadzeni goście przekazali Prezesowi Krajowej Rady Izb Rolniczych gratulacje i pamiątkowe prezenty, związane z wojewódzkimi izbami rolniczymi. **Izbę Rolniczą Województwa Łódzkiego na uroczystości reprezentowali: Prezes IRWŁ - Bronisław Węglewski, Adam Michaś - członek Zarządu IRWŁ, Jacek Ossowicz - członek Zarządu IRWŁ, Jerzy Wróbel - delegat do KRIR, Andrzej Górczyński - członek Walnego Zgromadzenia IRWŁ, Jan Krzysztof Nowak - członek Walnego Zgromadzenia IRWŁ, Jan Woźniak - były delegat do KRIR, Kazimierz Perek - były delegat do KRIR, Jerzy Kuzński - Dyrektor Biura IRWŁ, Beata Pach - Kierownik Biu-**

ra IRWŁ i Sylwia Skulimowska - redaktor miesięcznika „W nowej roli”. Krajowa Rada Izb Rolniczych otrzymała również gratulacje od Prezydenta RP Andrzeja Dudy. W słowach odczytanych przez doradcę Barbarę Fedyszak-Radziejowską, Prezydent dziękował rolnikom i gratulował zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego w czasie trwającej pandemii. Przemawiał także obecny minister rolnictwa Grzegorz Puda, który zaznaczył, że powstanie izb rolniczych w Polsce jest ważne, ponieważ zawsze musimy dbać o sprawy polskiej wsi i ludzi, którzy dostarczają żywność.

Jubileusz był też okazją do wspomnień, ponieważ w czasie uroczystości zebrał się niemal wszyscy ministrowie rolnictwa, którzy funkcjonowali w czasie tych 25 lat. Szczególnie warto wspomnieć wystąpienie byłego prezesa Krajowej Rady Izb Rolniczych, byłego ministra rolnictwa, a obecnie doradcy Prezydenta ds. rolnictwa Jan Krzysztofa Adanowskiego, który zaznaczył, że przedwojenne izby rolnicze, do których tradycji teraz się odwołujemy, skupiały elity rolnicze, ziemian, ludzi światłych i wykształconych, którym leżało na sercu dobro wsi i rolnictwa. Jan Krzysztof Adanowski zaapelował o dalszą intensyfikację produkcji rolnictwa bez ograniczeń, co jest podstawą samowystarczalności żywnościowej państwa oraz utrzymania ważnej gałęzi gospodarki jaką jest rolnictwo.

W trakcie uroczystości wręczono odznaczenia państwowe za wybitne zasługi dla rozwoju samorządu rolniczego w Polsce, za działalność na rzecz rozwoju rolnictwa. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski odznaczony został Prezes KRIR Wiktor Szmulewicz. Złotą Odznakę KRIR otrzymała Katarzyna Szczepaniak - Dyrektor Biura Krajowej Rady Izb Rolniczych.

Zostały również uhonorowane najbardziej zasłużone osoby z Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego. W gronie odznaczonych znaleźli się: Prezes Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego Bronisław Węglewski, odznaczony Krzyżem Ka-

walerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Jerzy Kuzański Dyrektor Biura IRWŁ - odznaczony Srebrną Odznaką „Założony dla Samorządu Rolniczego”.

Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski zostali odznaczeni:

Gustaw Jędrejek
Jan Lenczowski
Romuald Tański
Bronisław Węglewski

Złotym Krzyżem Zasługi:

Ryszard Czaicki
Ryszard Kleinsmidt
Robert Nowak

Srebrnym Krzyżem Zasługi:

Marek Froelich
Stanisław Myśliwiec
Zbigniew Tomaszewski

Brązowym Krzyżem Zasługi:

Agnieszka Łodej
Jolanta Nawrocka
Marek Siniło
Zbigniew Stajkowski
Dodatkowo, Kapituła Odznaczeń Krajowej Rady Izb Rolniczych nadała odznaczenia osobom zasłużonym dla samorządu rolniczego.

Złotą Odznakę KRIR:

Jan Krzysztof Ardanowski
Marek Froelich
Gabriel Janowski
Krzysztof Jurgiel
Stanisław Kalemba
Michał Lipiński
Jolanta Pisarska
Katarzyna Szczepaniak
Romuald Tański

Srebrną Odznakę KRIR:

Ryszard Borys
Wiesław Burzyński
Gustaw Jędrejek
Jerzy Kuzański
Agnieszka Łodej
Grzegorz Pyszczola
Stanisław Stanik

Brązową Odznakę KRIR:

Hanna Chodkowska
Rafał Mładanowicz
Barbara Laskowska
Urszula Solińska - Marek
Kamila Grabowska

W czasie uroczystości Krajowa Rada Izb Rolniczych zorganizowała Piknik Drobiowy sfinansowany z Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego.

Sylvia Skulimowska

Plonowanie pszenżyta ozimego w doświadczeniach PDO

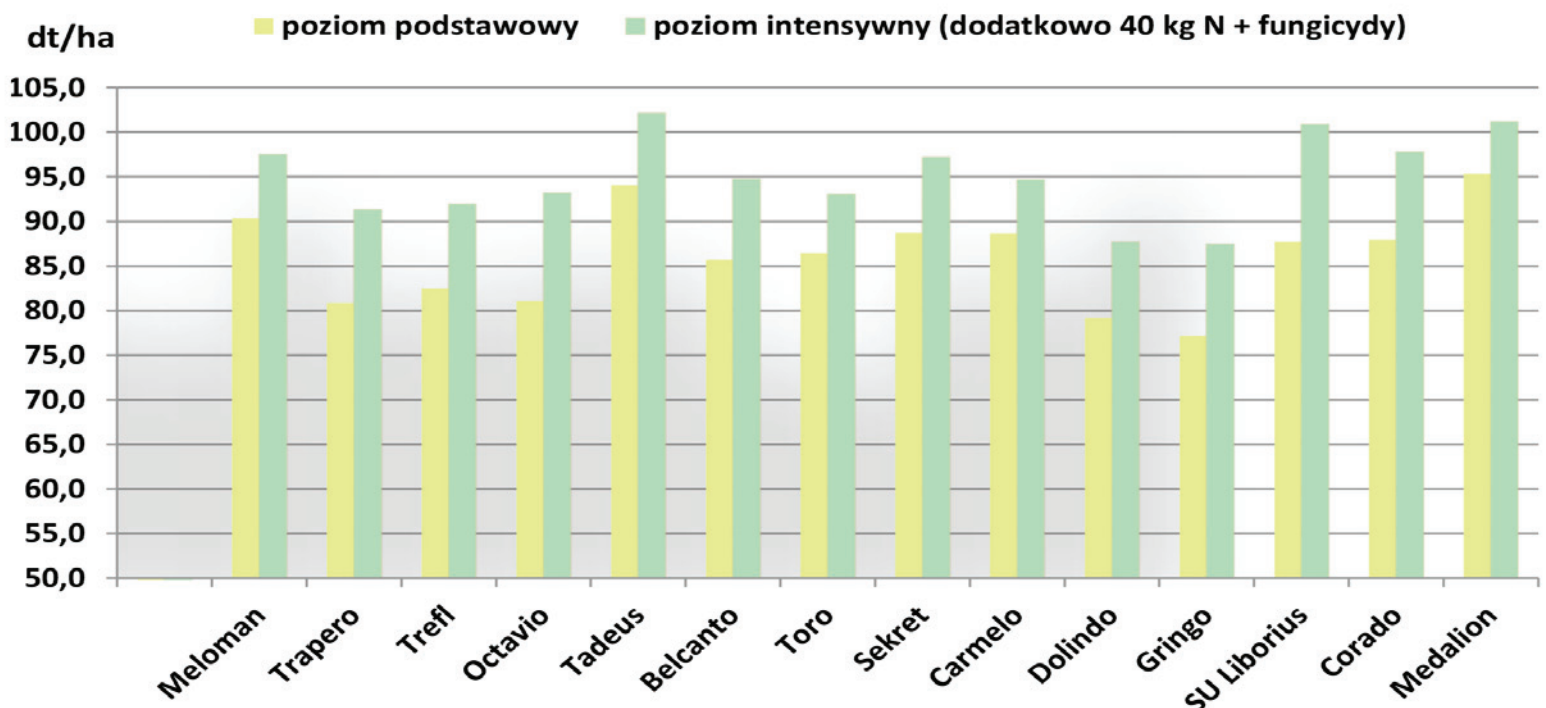
Pszenżyto to jedno z podstawowych zbóż paszowych, wybór właściwej odmiany stanowi dla rolnika gwarancję produkcji surowca wysokiej jakości. Cechy odmiany, na które warto zwrócić uwagę poza plonem to zimotrwałość, zdrowotność, odporność na wyleganie, zawartość białka i skłonność do porastania ziarna. Przyczyn porastania jest wiele, do najważniejszych należą jednak warunki atmosferyczne. Przebieg pogody w sezonie wegetacyjnym był niekorzystny dla pszenżyta ozimego. Występujące podczas dojrzałości pełnej ziarna opady deszczu, wysoka wilgotność powietrza oraz słoneczne dni między opadami spowodowały wzmoczone porastanie ziarna. Warto jednak pamiętać, że zaletą uprawy tego gatunku jest wysoki potencjał

plonowania, duża wartość paszowa, zbliżona do pszenicy i jęczmienia. Przy wyborze odmiany ważną cechą jest zimotrwałość. Jednak ze względu na łagodne zimy w ostatnich latach to cecha trudna do oceny. Dla odmian najnowszych oceny zimotrwałości opierają się w głównej mierze na wynikach z chłodni. W realnych warunkach polowych o przetrwaniu roślin, poza niskimi temperaturami decyduje szereg czynników (stopień zahartowania, wiatr, itp.). Zatem oceny zimotrwałości w warunkach prowokacyjnych nie zawsze znajdują potwierdzenie w warunkach polowych.

W opracowaniu uwzględniono wyniki z doświadczeń dwuczynnikowych z SDOO Sulejów, ZDOO Łuźmierz i HR Strzelce. Doświadczenia z pszenżytem

ozimym prowadzono na dwóch, zróżnicowanych poziomach agrotechniki: podstawowym (a1) i intensywnym (a2). Intensywny poziom agrotechniki (a2) różnił się od podstawowego (a1) zastosowaniem nawożenia azotowego wyższego o 40 kg/ha, dwóch zabiegów fungicydowych połączonych z nawożeniem dolistnym i użyciem regulatora wzrostu. Wyniki przedstawione na wykresie wskazują na zróżnicowanie odmian pod względem plonowania. Najwyższe plony na obu poziomach agrotechniki uzyskano u odmian Meloman, Tadeus i Madalion. W roku 2021 średni plon badanych odmian na przeciętnym poziomie agrotechniki (a1) wyniósł 86,1 dt, zaś na poziomie intensywnym (a2) przyrost był zwiększony o 8,9 dt/ha.

Plonowanie pszenżyta ozimego w doświadczeniach PDO w sezonie wegetacyjnym 2020/2021 w woj. łódzkim

Lp.	Odmiana	Rok wpisania na LOZ	Typ odmiany
1.	Belcanto	2021	pastewna
2.	Carmelo	2020	pastewna
3.	Meloman	2016	pastewna
4.	Octavio	2019	pastewna
5.	Sekret	2020	pastewna
6.	Tadeus	2019	pastewna
7.	Trapero	2017	pastewna
8.	Toro	2021	pastewna

Wieloletnie badania odmian w zróżnicowanych warunkach glebowych i klimatycznych naszego województwa umożliwiają rekomendację odmian do uprawy poprzez tworzenie Listy Odmian Zalecanych (LOZ). Celem rekomendacji odmian jest eliminacja napływu do praktyki rolniczej odmian niesprawdzonych. W roku 2021 na Liście Odmian Zalecanych do uprawy w woj. łódzkim znajduje się 8 odmian pszenżyta ozimego.

W 2021 roku zarejestrowano trzy odmiany. Krajowy rejestr liczy obecnie 46 odmian, w tym 36 odmian krajowych i 10 zagranicznych. Nowo zarejestrowane odmiany wnoszą postęp hodowlany w zakresie plenności, odporności na choroby i wyleganie, dobrej zimotrwałości, co jest niezwykle istotne w dobie nieprzewidywalnej zimowej aury.

Poniżej charakterystyka odmian pszenżyta ozimego wpisanych w roku 2021 do Krajowego rejestru:

SU Atletus – odmiana pastewna. Plon ziarna bardzo duży. Przyrost plonu na wysokim poziomie agrotechniki średni. Zimotrwałość mała do średniej (4,0). Odporność na mączniaka prawdziwego, septoriozę plew i rynchosporiozę – dość duża, na choroby podstawy źdźbła, rdzę brunatną i septoriozę liści – średnia, na fuzariozę kłosów – dość mała. Rośliny średniej wysokości, o dość dużej odporności na wyleganie. Termin kłoszenia wczesny, dojrzewania średni. Masa 1000 ziaren duża, wyrównanie i gęstość ziarna w stanie zsypanym średnie. Odporność na porastanie w kłosie i liczba opadania dość małe. Zawartość białka dość mała. Tolerancja na zakwaszenie gleby przeciętna.

Stelvio – odmiana pastewna. Plon ziarna duży do bardzo dużego. Przyrost plonu na wysokim poziomie agrotechniki średni. Zimotrwałość średnia do dużej (6,0). Odporność na septoriozę plew – dość duża, na choroby podstawy źdźbła, mączniaka prawdziwego, rdzę brunatną, septoriozę liści, rynchosporiozę i fuza-

riozę kłosów – średnia. Rośliny dość niskie, o małej odporności na wyleganie. Termin kłoszenia dość wczesny, dojrzewania średni. Masa 1000 ziaren dość duża, wyrównanie i gęstość ziarna w stanie zsypanym średnie. Odporność na porastanie w kłosie średnia, liczba opadania mała. Zawartość białka mała. Tolerancja na zakwaszenie gleby przeciętna.

Panaso – odmiana pastewna. Plon ziarna duży. Przyrost plonu na wysokim poziomie agrotechniki średni. Zimotrwałość średnia (5,0). Odporność na septoriozę plew – duża, na mączniaka prawdziwego i fuzariozę kłosów – dość duża, na choroby podstawy źdźbła, rdzę brunatną i septoriozę liści – średnia, na rynchosporiozę – dość mała. Rośliny dość niskie, o przeciętnej od-

porności na wyleganie. Termin kłoszenia bardzo późny, dojrzewania średni. Masa 1000 ziaren i wyrównanie ziarna średnie, gęstość ziarna w stanie zsypanym mała. Odporność na porastanie w kłosie średnia, liczba opadania dość mała. Zawartość białka mała. Tolerancja na zakwaszenie gleby dość duża.

Korzystanie ze strony internetowej www.sulejow.coboru.gov.pl i www.coboru.gov.pl ułatwi rolnikom dostęp do rzetelnej i obiektywnej informacji o odmianach.

Iwona Michalska
COBORU

Stacja Doświadczalna Oceny Odmian
w Sulejowie
www.sulejow.coboru.gov.pl

REKLAMA

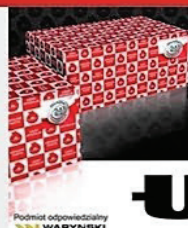
CZĘŚCI DO CIĄGNIKÓW I MASZYN ROLNICZYCH

OLEJE I SMARY
ZOOTECNIKA
ART. OGRODNICZE
OPONY

"ASPOL"

95-200 Pabianice, Świętniki 61, www.aspol.agro.pl
tel. kom. 600 29 39 62, 600 99 03 89

TU KUPISZ
ORYGINALNE CZĘŚCI **URSUS**

URSUS

Wyjazd studyjno-szkoleniowy Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego

Izba Rolnicza Województwa Łódzkiego, co roku organizuje wyjazd studyjno-szkoleniowy dla rolników województwa łódzkiego. Niestety w listopadzie 2020 roku wyjazd nie mógł się odbyć z powodu pandemii COVID-19, dlatego w tym roku zorganizowano go już we wrześniu.

Szkolenie Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych „T UW”

Od 3 do 5 września 2021 roku rolnicy województwa łódzkiego przebywali w Małopolsce, w Krakowie. W czasie wyjazdu studyjno-szkoleniowego rolnicy mieli okazję zapoznać się z nowatorskim systemem uprawy truskawek oraz „Polskim Instytutem Truskawki”, który tworzy firma StanFlex oraz zespół pracowników naukowych z Wydziałów Biotechnologii i Ogrodnictwa oraz Rolniczo - Ekonomicznego Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie. Zorganizowano również specjalistyczne szkolenie dla rolników, które przygotował Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „T UW”. W programie wyjazdu przewidziano także zwiedzanie Krakowa, a także Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie - Łagiewnikach i Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”.

W czasie uroczystych kolacji Prezes Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego Bronisław Węglewski powitał: Jana Marka Lenczowskiego - delegata Małopolskiej Izby Rolniczej do Krajowej Rady Izb Rolniczych, Katarzynę Białek - Traut - zastępcę dyrektora Biura Regionalnego Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych „T UW” w Łodzi i Pawła Frąckiewicza - Głównego Specjalistę ds. likwidacji szkód z ubezpieczeń rolnych. Prezes Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego Bronisław Węglewski podziękował sponsorowi wyjazdu - Towarzystwu Ubezpieczeń Wzajemnych „T UW” i Annie Bieniawskiej - Dyrektorki Biura Regionalnego Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych „T UW” w Łodzi.

W czasie szkolenia T UW „T UW” Katarzyna Białek-Traut oraz Paweł Frąckiewicz przedstawili rolnikom ofertę ubezpieczeń: obowiązkowe budynków rolniczych, obowiązkowe OC rolnika, obowiązkowe OC komunika-

ki), mienia związanego z prowadzeniem gospodarstwa, ruchomości domowych, sprzętu rolniczego (Agro casco) od wszystkich zdarzeń, OC w życiu prywatnym, następstw nieszczęśliwych wypadków (NNW), ochrony prawnej, kompleksowe dla podmiotów przetwórstwa rolno-spożywczego, z tytułu świadczenia usług agroturystycznych, pszczoł od padnięcia i z tytułu działalności pszczelarskiej, drobiu w chowie fermowym.

Rolnicy mieli również okazję odwiedzić przedsiębiorstwo StanFlex, w którym zostali poczęstowani (we wrześniu) pysznymi polskimi truskawkami. Przedsiębiorstwo działa na rynku od 2013 roku. Firma posiada ogromne doświadczenie w produkcji rynien uprawowych do truskawek, pomidorów, ogórków, papryki itp. Swoje duże doświadczenie firma zyskała dzięki pracy, wysiłkowi, doświadczeniu oraz pasji swojego założyciela Stanisława Bogdała, którego można nazwać prekursorem wprowadzenia upraw przy pomocy rynien do polskiego rolnictwa.

Stanisław Bogdała - StanFlex, Polski Instytut Truskawki

cyjne, obowiązkowe upraw rolnych (z dotacją do składki z budżetu państwa), zwierząt gospodarskich (od zdarzeń losowych - z dotacją do składki z budżetu państwa, od padnięcia i uboju z konieczności - choroby, wypad-

Rolnicy mieli również okazję zwiedzić Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie - Łagiewnikach i Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Wspaniałym przewodnikiem po Centrum Jana Pawła był Jan Marek Lenczowski z Małopolskiej Izby Rolniczej. Świątynia ta została erygowana 11 czerwca 2011 roku oraz konsekrowana 16 października 2016 roku w obecności Episkopatu Polski przez księdza kardynała Stanisława Dziwisza. W świątyni znajduje się Kaplica Relikwii, pośrodku której, w ołtarzu zamknięte są w szklanej ampule relikwie krwi św. Jana Pawła II. Kościół Górny zachwyca bogactwem treści teologicznych, wpisanych w sztukę sakralną, którą w pełni reprezentują mozaiki wykonane pod kierunkiem o. Marko Ivana Rupnika SJ w „Centro Aletti” w Rzymie. W Kościele Górnym wierni, zatrzymują się przy sutannie Jana Pawła II, naznaczonej krwią Świętego z zamachu na Jego życie 13 maja 1981 roku, a także przy przejmującym portrecie Jana Pawła II.

Sylwia Skulimowska

Linki: www.krakow.pl, www.sjanpawel2.pl, www.milosierdzie.pl, www.instituttruskawki.pl, www.stanflex.pl

Stawiasz na rozwój gospodarstwa. Doceniamy to i proponujemy Ci produkty na korzystnych warunkach:

- kredyty z ubezpieczeniem – prowizja **0%**, marża od **1,9%**, bonusy za działalność **eko lub polecanie** produktów
- rachunek bieżący – prowadzenie **0 zł/6 mies.**, premia **do 600 zł** za płatności kartą

OKRES PROMOCJI: 20.09. – 30.11.2021 R.

BNP PARIBAS
FOOD & AGRO

Bank
zmieniającego się
świata

Materiał ma charakter reklamowy i informacyjny, nie jest ofertą w rozumieniu Kodeksu cywilnego. Promocja skierowana jest do Klientów banku z Segmentu Klientów Biznesowych (Mikroprzedsiębiorstw) prowadzących działalność wytwórczą w rolnictwie, w tym Klientów pozyskanych za pośrednictwem Brokera. Podane warunki cenowe dotyczą nowo udzielanych kredytów (Agro Ekspres, Agro Ręczówka Light i Agro Progres) z ubezpieczeniem w określonym przez bank wariancie, ich zastosowanie możliwe jest w przypadku złożenia prawidłowo wypełnionego, kompletnego wniosku kredytowego przez Klienta. Warunki promocyjne dla kredytów obowiązują od dnia podpisania umowy kredytu przez okres kredytowania. Warunkiem udzielenia kredytu jest posiadanie przez Klienta zdolności do jego spłaty we wnioskowanej kwocie oraz spełnienie warunków przyznania produktu. Promocja rachunku dotyczy rachunków bieżących w PLN, otwartych w okresie promocji w ramach Umowy ramowej o prowadzenie Konta Otwartego na Agrobiznes z bankowością elektroniczną. Po upływie 6 miesięcy obowiązują warunki cenowe standardowe, wg obowiązującej Taryfy Prowizji i Oplat. Promocję rachunku można łączyć z promocją Money Back – polegającą na naliczaniu premii za transakcje bezgotówkowe kartą Debit Mastercard Business w PLN, wydaną do rachunku. Wysokość premii – 2%, do 100 zł w danym miesiącu kalendarzowym, max. 600 zł przez 6 miesięcy. Wymagane jest m.in. złożenie oświadczenia o przystąpieniu do promocji, z podaniem numeru karty, dla której wyliczana będzie premia. Świadczenie ochrony ubezpieczeniowej następuje na warunkach określonych w umowie zawartej z Klientem za pośrednictwem banku, działającego jako agent ubezpieczeniowy, przez Generali Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w Warszawie lub Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Cardif Polska S.A. z siedzibą w Warszawie, oraz w OWU. Świadczenie usług i produktów bankowych następuje na warunkach szczegółowo określonych w umowie zawartej z Klientem oraz w regulaminach, Taryfie Prowizji i Oplat, dostępnych w oddziałach banku oraz na www.bnpparibas.pl. BNP Paribas Bank Polska S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. Kasprzaka 2, 01-211 Warszawa, zarejestrowany w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr. KRS 000011571, posiadający NIP 526-10-08-546 oraz kapitał zakładowy w wysokości 147 518 782 zł w całości wpłacony.

Ubezpieczenie sprzętu rolniczego i odpowiedzialności cywilnej kombajnisty

Ubezpieczenie sprzętu rolniczego powszechnie zwane „Agrocasco” oferowane jest przez kilka zakładów ubezpieczeń działających na polskim rynku. Ubezpieczeniem tym może być objęty sprzęt rolniczy, taki jak: kombajny rolnicze, siewczarki polowe, ciągniki rolnicze, ładowarki wykorzystywane w rolnictwie, agregaty uprawowe, sadzarki i glebogryzarki ciągnikowe, kultywatory, siewniki, rozrzutniki, kosiarki, opryskiwacze, prasy, rolnicze przenośne suszarnie do zboża i kukurydzy, środki transportowe bez własnego napędu (przyczepy, naczepy, itp.) i inne maszyny rolnicze.

Najczęściej ochrona ubezpieczeniowa zabezpiecza od szkód powstałych wskutek zdarzeń losowych wymienionych i zdefiniowanych w ogólnych warunkach ubezpieczenia, np. od pożaru, wybuchu, zderzenia się maszyny rolniczej (sprzętu) z osobami, zwierzętami lub przedmiotami, uderzenia pioruna, huraganu, obsuwania się ziemi, zalania, powodzi, gradu lawiny, deszczu nawalnego czy od upadku statku powietrznego. Dlatego też, przy kupnie tego ubezpieczenia warto pamiętać, że nie w każdym przypadku zgłoszenia szkody poszkodowany otrzyma odszkodowanie.

Na co więc należy zwrócić uwagę przy porównywaniu ofert i jak wybrać tę najbardziej dopasowaną do potrzeb?

Ważną sprawą jest sprawdzenie w jakim zakresie udzielana będzie ochrona ubezpieczeniowa i jakie są ograniczenia odpowiedzialności ubezpieczyciela. Zdarza się, że z zakresu wyłączone są szkody polegające na kradzieży lub awarii sprzętu rolniczego. Dlatego też przy wyborze odpowiedniej oferty nie należy kierować się głównie wysokością składki.

Wykupiona polisa winna gwarantować maksymalną ochronę ubezpieczeniową przed negatywnymi skutkami nieprzewidzianych zdarzeń, łącząc możliwość ubezpieczenia szerokiej gamy ryzyk, zarówno ogniowych i innych zdarzeń losowych, jak i kradzieżowych oraz awarii. Poza pokryciem ochroną ubezpieczeniową szkód w sprzęcie rolniczym, ubezpieczenie powinno także pokrywać koszty akcji ratowniczej związanej ze zdarzeniem losowym.

Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW” wychodzi naprzeciw powyższym oczekiwaniom właścicielom sprzętu rolniczego. Oferta naszego Towarzystwa przewiduje bardzo szeroką ochronę ubezpieczeniową w sprzęcie rolniczym na teryto-

rium Rzeczypospolitej Polskiej. Odpowiadamy za szkody spowodowane wszystkimi zdarzeniami losowymi, czyli chroniące od skutków wystąpienia wszelkich ryzyk (często niedającymi się przewidzieć) z wyjątkiem tych, które zostały jednoznacznie wyłączone w ogólnych warunkach ubezpieczenia. Ochronę ubezpieczeniową można rozszerzyć o dodatkowe ryzyka takie jak kradzież sprzętu rolniczego z siedziska i poza siedziskiem oraz o szkody spowodowane awarią tego sprzętu, lub też kradzież części sprzętu rolniczego z siedziska.

W przypadku szkód częściowych proponujemy zniesienie konsumpcji sumy ubezpieczenia, co oznacza, że suma ubezpieczenia przez okres ubezpieczenia nie ulegnie pomniejszeniu o wypłacone odszkodowanie. Ochronę ubezpieczeniową można rozszerzyć także o szkody powstałe w ogumieniu lub zwrot kosztów poniesionych na wynajem zastępczego sprzętu rolniczego.

Towarzystwo ponosi również odpowiedzialność ubezpieczeniową za szkody w sprzęcie rolniczym powstałe w czasie akcji ratowniczej prowadzonej w związku z wystąpieniem zdarzenia objętego umową ubezpieczenia oraz pokrywa udokumentowane koszty wynikające z zastosowania dostępnych Ubezpieczonemu środków w celu zmniejszenia powstałej szkody w tym sprzęcie i zabezpieczenia bezpośrednio zagrożonego sprzętu przed szkodą oraz udokumentowane koszty uprzątnięcia pozostałości po szkodzie.

Posiadając sprzęt rolniczy i wykonując na zlecenie usługi koszenia warto uzupełnić ochronę ubezpieczeniową o ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej kombajnisty. Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW” oferuje ten zakres w ramach pakietu „Bezpieczna Zagroda”. Ubezpieczeniem obję-

ta jest odpowiedzialność cywilna Ubezpieczającego za szkody w mieniu zleceniodawcy, powstałe podczas wykonywania usługi koszenia przy użyciu kombajnu. Dodatkowo ubezpieczenie można rozszerzyć o odpowiedzialność podczas usługi prasowania słomy. Zakres terytorialny obejmuje szkody powstałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Należy pamiętać, że z ochrony ubezpieczeniowej wyłączone są szkody wyrządzone przez osoby nieposiadające uprawnień do prowadzenia kombajnu oraz szkody wyrządzone umyślnie, wskutek rażącego niedbalstwa, w stanie po spożyciu alkoholu, pod wpływem narkotyków i innych środków odurzających, powstałe w następstwie działań wojennych i niepokoju społecznych, aktów terrorystycznych, jak również szkody powstałe w wyniku niedotrzymania terminu usługi i wynikające z niewłaściwego użytkowania i konserwacji kombajnu oraz szkody podlegające ubezpieczeniu obowiązkowemu.

Niewątpliwie zaletą ubezpieczeń oferowanych przez Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW” jest możliwość kształtowania zakresu ochrony ubezpieczeniowej według indywidualnych potrzeb naszych Członków.

Nasi agenci i pracownicy chętnie pomogą dopasować zakres ochrony ubezpieczeniowej do potrzeb każdego rolnika.

Przy zawieraniu umowy ubezpieczenia nasze Towarzystwo honoruje zniżki za bezszkodowość wypracowane w innych zakładach ubezpieczeń.

Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW” posiada wyspecjalizowaną sieć jednostek na terenie RP do których zaprasza w celu poznania oferty i zawarcia umowy ubezpieczenia. Adresy jednostek dostępne na stronie internetowej www.tuw.pl.

TOWARZYSTWO
UBEZPIECZEŃ WZAJEMNYCH
T U W

Zapraszamy do naszego Biura i Oddziałów.
Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych
„TUW”

Biuro Regionalne w Łodzi
ul. Swojska 4, 91-342 Łódź
tel. 42 640-69-80
e-mail: lodz@tuw.pl
www.tuw.pl

Informacja stanowi materiał promocyjny Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW” z siedzibą w Warszawie 02-793 Warszawa, ul. Raabego 13

ŚWIEŻE I ZDROWE BO ZE ZJAZDOWEJ

Przełom lata i jesieni jest doskonałym czasem na przygotowanie przetworów. Z pewnością chętnie sięgniemy po nie w chłodne dni, zwłaszcza wtedy, gdy będzie brakowało nam typowych smaków lata. Podczas przygotowywania przetworów możemy wykorzystać wszystkie sezonowe owoce i warzywa, np. maliny, śliwki, pomidory, dynie. W prawdzie na sklepowych półkach przez cały rok możemy znaleźć soki, dżemy, kompoty czy mrożonki, ale ich smak i skład nie dorówna tym własnoręcznie przygotowanym. Poniżej kilka ciekawostek i inspiracji na temat najlepszych metod przetwarzania.

Główną zaletą domowych przetworów jest pewność ich składu i jakości. To my sami wybieramy nasze ulubione składniki i receptury. Ważne, aby surowce na przetwory kupować zawsze w sprawdzonych i pewnych miejscach. W trakcie przygotowań możemy również zdecydować o ilości cukru, octu, soli i innych składników.

Przetwory dostępne w sklepach kuszą barwą, aromatem i smakiem. Producenci najczęściej dodają do nich barwniki, aromaty oraz spore ilości substancji słodzących, a także zagęstników i konserwantów. Oczywiście nie wszystkie dodatki do żywności są szkodliwe, ale spożywane przez nas w znacznych ilościach przez długi okres czasu mogą wywołać różne dolegliwości. W związku z tym warto ograniczyć konsumpcję produktów gotowych na rzecz naturalnych domowych przetworów.

Najbardziej popularnymi metodami utrwalania żywności jest mrożenie, kiszenie, pasteryzacja oraz zalewanie octem. Domowe przetwory wyróżnia oryginalny smak, ale nie tylko. Dzięki zastosowaniu wymienionych metod większość witamin zostaje ustabilizowana, dzięki czemu ich straty są znacznie mniejsze niż przy zwykłym przechowywaniu. Co więcej przetwarzanie takie jak poddawanie surowców wysokiej temperaturze w przypadku pomidorów powoduje wzrost ich jakości. W przetworach pomidorowych znajdziemy więcej łatwiej przyswajalnego likopenu, który pod wpływem działania wysokiej temperatury zmienia swoją konfigurację, przez co staje się dla nas lepiej przyswajalny. Aby przetwory były jak najwyższej jakości, należy przygotowywać je w sezonie na dany surowiec i najlepiej zrobić to jak najszybciej po zbiorze lub zakupie. Każdy dzień przechowywania, nawet w lodówce, prowadzi do strat składników wrażliwych na utlenianie lub działanie światła.

Dzisiaj owoce i warzywa dostępne są przez cały rok – mrożone, suszone czy zamknięte w słoikach. Okazuje się, że popularne zwłaszcza w okresie jesieni i zimy mrożonki mogą mieć nawet więcej witamin i składników mineralnych niż świeże produkty. Nie są także syntetycznie konserwowane w celu przedłużenia ich trwałości. Warzywa i owoce są poddawane procesowi mrożenia w pełni sezonu, gdy są dojrzałe – dlatego mają zdecydowanie większą wartość odżywczą niż świeże owoce i warzywa dostępne w sklepach zimą. Badania naukowe wykazują,

że zamrażanie jest metodą przechowalności żywności, która w największym stopniu zapobiega stratom witamin i składników mineralnych. Straty składników odżywczych w procesie mrożenia można oszacować na następującym poziomie: wit. C – 40 %, wit. B1 – 10-20 %, wit. B2 – 10 %, karoten – 5-30 %. Są one stosunkowo niewielkie, o ile produkty są prawidłowo zamrażane. Stwierdzono, że po upływie pięciu dni od zbiorów, owoce i warzywa tracą w dużych ilościach swoje wartości odżywcze. Dlatego kluczową zasadą przy mrożeniu jest, by proces ten odbył się jak najszybciej – najczęściej kilka godzin od zbioru. Owoce oraz warzywa przeznaczone do mrożenia nie są magazynowane ani transportowane, a jedynie myte pod bieżącą wodą. Ich powierzchnia nie jest pokrywana konserwantami ani chemikaliami umożliwiającymi dłuższe przechowywanie – zwyczajnie nie jest to potrzebne.

Popularne kiszonki powstają natomiast dzięki współdziałaniu różnych mikroorganizmów odpowiedzialnych za proces fermentacji. Wyniki badań wykazują, że fermentacja jest procesem, który rozkłada antyodżywcze substancje zawarte w pożywieniu. Dzięki temu składniki mineralne zawarte w produkcie mogą być przez nasz organizm lepiej przyswojone. Na przykład związki fitynowe są w tym procesie w znacznym stopniu rozkładane – dzięki temu nie wiążą już składników mineralnych i czynią je przyswajalnymi. Kiszonki to żywność poddana działaniu bakterii kwasu mlekowego. Najbardziej nam znane to ogórki i kapusta, ale kisic możemy znacznie więcej surowców, np. czosnek, cebulę, cukinię, rzodkiewki czy buraki.

Błonnik pokarmowy zawarty w roślinach (celuloza, pektyna), którego nie trawimy, jest lekko nadtrawiany przez enzymy produkowane przez drobnoustroje, w rezultacie czego powstają cukry, które mogą zostać przyswojone. Proces fermentacji umożliwia więc dodatkowe wykorzystanie węglowodanów niestrawnych w produkcie podstawowym. Niezależnie od rodzaju fermentacji proces ten zwiększa przyswajalność witamin z grupy B i niektórych aminokwasów. Co istotne, wzrost biodostępności składników mineralnych dotyczy nie tylko tych zawartych naturalnie w produkcie, ale także dodawanych jako suplement. Z badań wynika, że żelazo, cynk i wapń podawane z produktami fermentowanymi są nawet

o 80% bardziej dostępne dla naszego organizmu. Żywność fermentowana w niektórych częściach świata uważana jest za zepsutą. Nic bardziej mylnego. Badania wykazują, że zawarte w niej bakteriocyny ograniczają rozwój szkodliwych mikroorganizmów, a także korzystnie wpływają na odporność naszego organizmu. Żywność fermentowana jest więc nie tylko bezpieczna dla naszego zdrowia, lecz także może być źródłem naturalnych antybiotyków, które – w odróżnieniu od leków – możemy spożywać codziennie.

Utrwalone, przetworzone czy zamknięte w słoikach sezonowe owoce i warzywa mogą stanowić idealny dodatek do jesiennych i zimowych obiadów i deserów. Kiedy będziemy mieli ochotę, np. na owoce jagodowe w styczniu wystarczy, że sięgniemy do spiżarni po dżem lub wyjmemy mrożonkę z zamrażarki, a kiedy najdzie nas ochota na smak słonecznych pomidorów wystarczy, że odkręcimy słoik z domowym sosem pomidorowym.

Źródło: www.akademiodobregosmaku.sggw.pl

Pomidorki koktajlowe w galarecie

Zalewa:

litr wody, 4 łyżki octu, 4 łyżki cukru, 4 płaskie łyżki żelatyny, płaska łyżka soli. Wodę, cukier i sól zagotować i wyłączyć gaz. Do gorącej wody dodać ocet i żelatynę, Mieszać, by żelatyna się rozpuściła.

Na dno słoików włożyć:

liść laurowy, 2 ziela angielskie, 8 kulek pieprzu prawdziwego, ząbek czosnku, 1/2 łyżeczki gorczycy. Następnie wrzucić pomidorki i zalać gorącą zalewą, zakręcić i pasteryzować 5 minut.

Źródło: IRWL

Łódzki Rynek Hurtowy Zjazdowa S.A.

ul. Budy 4 91-610 Łódź tel.: 42 650 87 02 marketing@zjazdowa.com.pl

Z muzyczną iskrą przez życie

Jubileusz 20-lecia Zespół Giecznianki z Kapelą

Zespół Giecznianki z Kapelą istnieje od dwudziestu lat. Powstał z potrzeby śpiewania Pań z Koła Gospodyń Wiejskich w Giecznie, do których dołączyli Panowie z kapeli ludowej. Nie sposób wymienić wszystkie występy, konkursy, projekty, w których brali udział. W 2006 roku nagrali płytę w Radiu Łódź. Znają się, lubią i pomagają sobie, jeśli tylko jest taka potrzeba. Sami zgodnie przyznają, że są niemal jak rodzina.

Początki

Wszystkie Panie z Zespołu pamiętają Dzień Kobiet organizowany przez KGW z Proboszczewic. - Wtedy 8 marca w 2001 r. było wspólne śpiewanie. Do naszego Koła podszedł Eugeniusz Krawczyk, ówczesny kierownik Domu Kultury w Dzierżanej i zapytał, czy nie chcemy śpiewać w zespole. I poszło... zaczęłyśmy śpiewać. Dokładnie 1 kwietnia 2001 r. w Giecznie, w dawnej agronomówce było pierwsze nasze spotkanie z kapelą. Wtedy z akordeonem przyjechał Wiesław Śliwkiewicz z Bratoszewic, wcześniej grał w Bracewiokach, i Janusz Szubielak z Głowna. Panów przywiózł kierownik Krawczyk. Byliśmy trzecim Kołem Gospodyń Wiejskich z którym chcieli założyć zespół ludowy. Próby u nas były systematyczne, nie rozpadliśmy się i jesteśmy do tej pory zespołem Giecznianki z Kapelą ludową - wspominają Panie z Giecznianek.

Pierwsze koty za płoty

Zupełnie nieplanowane występy przytrafiły się Gieczniankom i kapeli jeszcze w tym samym roku na koniec czerwca podczas przeglądu Kapel i Śpiewaków Ludowych w Kazimierzu nad Wisłą. W Kazimierzu prezentowana jest tradycyjna twórczość ludowa, z dbałością o czystość folkloru przekazywanego z dziada pradziada i tradycyjnych instrumentów. - Wzięliśmy nasze głosy, nasze kiecki, instrumenty i pojechaliśmy. Pojechali z nami wtedy Edziu ze skrzypcami, Marek, który grał na bębnie z tralką, Zeniu z klarnetem i Janusz z akordeonem, całkiem nietradycyjny skład kapeli, a i nasz repertuar był wówczas niespecjalnie rozbudowany. Szliśmy przez Kazimierz z graniem i śpiewaniem, a ludzie za nami - wspominają Giecznianki. - Miałyśmy trochę szczęścia, bo przestało działać nagłośnienie i była przerwa w występach. Wtedy my dostałyśmy zaproszenie na scenę i śpiewaliśmy w trakcie przerwy w zaplanowanych występach i bez nagłośnienia...dałyśmy radę. Była też z nami grupa ze Szczawina i oni tańczyli przed sceną razem z publicznością. Porwaliśmy publiczność żywiołowością, której chyba trochę brakowało na tradycyjnym przeglądzie w Kazimierzu. Ze sceny zgarnęli nas do szkoły na nagranie do Radia Lubelskiego. Nasze piosenki wyemitowali w audycji „Pod Kogutkiem”, dostaliśmy też nagranie z radia. Taką mamy pamiątkę - cieszą się Panie.

Wzmę ja skrzyпки z zielonej lipki, z domu do domu, albo radośnie, albo żałośnie

- To moje motto - mówi pani Gabriela Skopiak - ale faktycznie jest tak, że śpiewamy na festynach, na ślubach, z okazji rozmaitych rocznic, na przykład 150-lecia istnie-

nia Kół Gospodyń Wiejskich, na dożynkach archidiecejalnych, wojewódzkich, kolędujemy w kościołach. Za granicą, między innymi na Litwie, Łotwie i na Węgrzech. Mamy w repertuarze piosenki cygańskie. Czerpiemy z folkloru łowickiego, bo jest najbogatszy, w repertuarze mamy trochę piosenek łączyckich. Przepytujemy starsze osoby, które jeszcze pamiętają dawne piosenki i od nich spisujemy. Mamy też piosenki o Giecznie, o gminie, o naszych rodzinach. Wpadnie jakaś melodia do ucha, to układam do niej słowa - mówi pani Gabrysia. - Kiedyś słowa piosenek kupowało się na rynku. Babcia jeździła do Łodzi na bałucki rynek. Słowa można było kupić lub wymienić za jakieś produkty, ale melodię trzeba było zapamiętać - przypomina pani Gabrysia.

Muzyka łączy

- Zdarzało się nam śpiewać za granicą z innymi zespołami. Każdy w innym języku, ale połączyła nas wspólna melodia. Podczas jednego z wyjazdów na Litwę, razem z ośmioma innymi krajami, mieliśmy kilka zadań muzycznych. Wcześniej przygotowaliśmy fragment wesela łowickiego, na wesoło z przyspiewkami z inscenizacją uczytu weselnej. Wtedy też, na gorąco musieliśmy wymyślić wspólną zabawę. My śpiewaliśmy „Mam chusteczkę haftowaną”. Do przekazywania chusteczki i całowania partnera garnęli się wszyscy, nawet młodzi. Potem śpiewaliśmy piosenkę „Szła dziewczeczka do laseczka” z fragmentem, który wykonuje się przy stole biesiadnym „na prawo, na lewo, w górę i w dół”. Tak się to podobało, że puścić nas nie chcieli - wspominają Giecznianki.

- Byliśmy wtedy w strojach łowickich. Zdarzało się, że ludzie na rynku podchodzili, dotykali naszych strojów i mówili, że ich dziadkowie, rodzice mają polskie pochodzenie. To było bardzo wzruszające. Podczas innego wyjazdu, na Węgrzech, śpiewaliśmy podczas mszy wszystkie pieśni po polsku.

Historia jednej piosenki

Czasem piosenka zaczyna żyć swoim życiem. - Wyjechaliśmy na występy i tam usłyszeliśmy piosenkę z rzeszowskiego. Do niej powstały słowa, ale związane z naszymi okolicami, „[...] miałem dziewczynę aż spod Łowicza, która mnie bardzo kochała, jużem se myślał, że będzie moja [...]”. Na rynku w Piątku wpadła mi w oko niczego sobie Urszula [...]”. Taka piosenka z naszymi słowami i „podsluchaną” melodią z rzeszowskiego. Niespodziewaną historię tej piosenki opowiedział nam kiedyś wójt z Piątku. Został zaproszony na nagranie do Radia Łódź. Ilustracją do audycji miały być utwory miejscowego zespołu. W gminie Piątek nie mieli wtedy zespołu. Ale redaktor z radia

mówi - jak to, przecież jest - i puszcza naszą piosenkę, „[...] na rynku w Piątku wpadła mi w oko [...]” i tym sposobem zostałyśmy zespołem z Piątku - śmieje się pani Gabrysia.

W śpiewie jest radość i życie

- My nie możemy się doczekać śpiewania i występów, tęsknimy - mówią Panie z Giecznianek.

- Byle kawałek sceny, może być trawnik, ważne, żeby zaśpiewać. Dwa lata przerwy w występach to długo dla nas, bo my się starzejemy w tym czasie. Ale boli nas tylko w domu, jak przychodzimy na próbę to już nie - śmieją się Giecznianki. - Chcielibyśmy nowe osoby, ale żeby być w grupie, trzeba się nadawać. Trzeba być systematycznym, przychodzić co tydzień na próby, wyjeżdżać z zespołem na występy. Panowie z kapeli jadą do nas 50 km, musimy to szanować i być na próbach. Poza tym my nie zarabiamy na występach. Każde spotkanie, każdy wyjazd my się uczymy nowych rzeczy, to dla nas rodzaj wewnętrznego bogactwa - podkreśla pani Gabrysia. - Coś nas trzyma przy muzyce - mówi pan Andrzej akordeonista - czym skorupka za młodu nasiąknie, tym na starość trąci. Jestem z łowickiego, już jako dziecko występowałem w zespole dziecięcym, później był zespół młodzieżowy Kolejjarz. Granie i śpiewanie towarzyszyło mi przez całe życie. W Gieczniankach miałem zostać na próbę, a zleciało 15 lat. My jesteśmy takim pokoleniem, które jeszcze nie wygasło. Kiedyś coś zaiskrzyło i jeszcze trwa. Coraz trudniej znaleźć młodszych do takiego śpiewania - mówi pan Andrzej akordeonista.

- Teraz szykujemy się na występy po pandemii. Mamy nowe bluzki. Kupiliśmy nowe chusty, do których dorobimy frędzle. No i ćwiczmy na próbach. Do zobaczenia na scenie - cieszą się Giecznianki.

Obecny skład Zespołu to Panie: Gabriela Skopiak, Teresa Kuzańska, Zofia Piotrowska, Jolanta Turek, Teresa Szczepaniak, Elżbieta Rogalska, Kazimiera Okońska, i Panowie Andrzej Gawroński, Marek Ubysz, Ireneusz Górski.

W pierwszym składzie zespołu występowali: Irena Stolarska, Jolanta Turek, Zofia Piotrowska, Kazimiera Okońska, Gabriela Skopiak, Marianna Kędzierska, Teresa Kuzańska, Danuta Michałek, Barbara Lubońska. Paniom przygrywała kapela w składzie: Wiesław Śliwkiewicz, Janusz Szubielak, Zenon Rudnicki, Jerzy Kluska.

Wysłuchała Aneta Kosiorek

Na Ziemi Zgierskiej

Materiał opublikowany w miesięczniku Na Ziemi Zgierskiej nr 6/2021